

PARTNERFORUM 8.FEBRUAR 2023

DEMOKRATISERING I REVERS?

Jan Erik Grindheim, PhD
Førsteamanuensis USN Handelshøyskolen
Statsviter i Civita
@JanGrindheim

UKRAINE 2014

Kilde: internationalpoliticalforum.com.

Jeg har ikke tall på hvor mange ganger politikere 30 år eldre enn meg har berettet om murens fall og Sovjets kollaps.

Det førte til flere demokratier, færre kriger og stor økonomisk vekst gjennom 90-tallet. «The end of history», erklærte statsviteren Francis Fukuyama. Nå vil alle land bli som oss. Frie, demokratiske og liberale.

Dagens eldre politikere, de som opplevde nittitallet, har i all hovedsak ført en politikk som hviler på det samme verdenssynet.

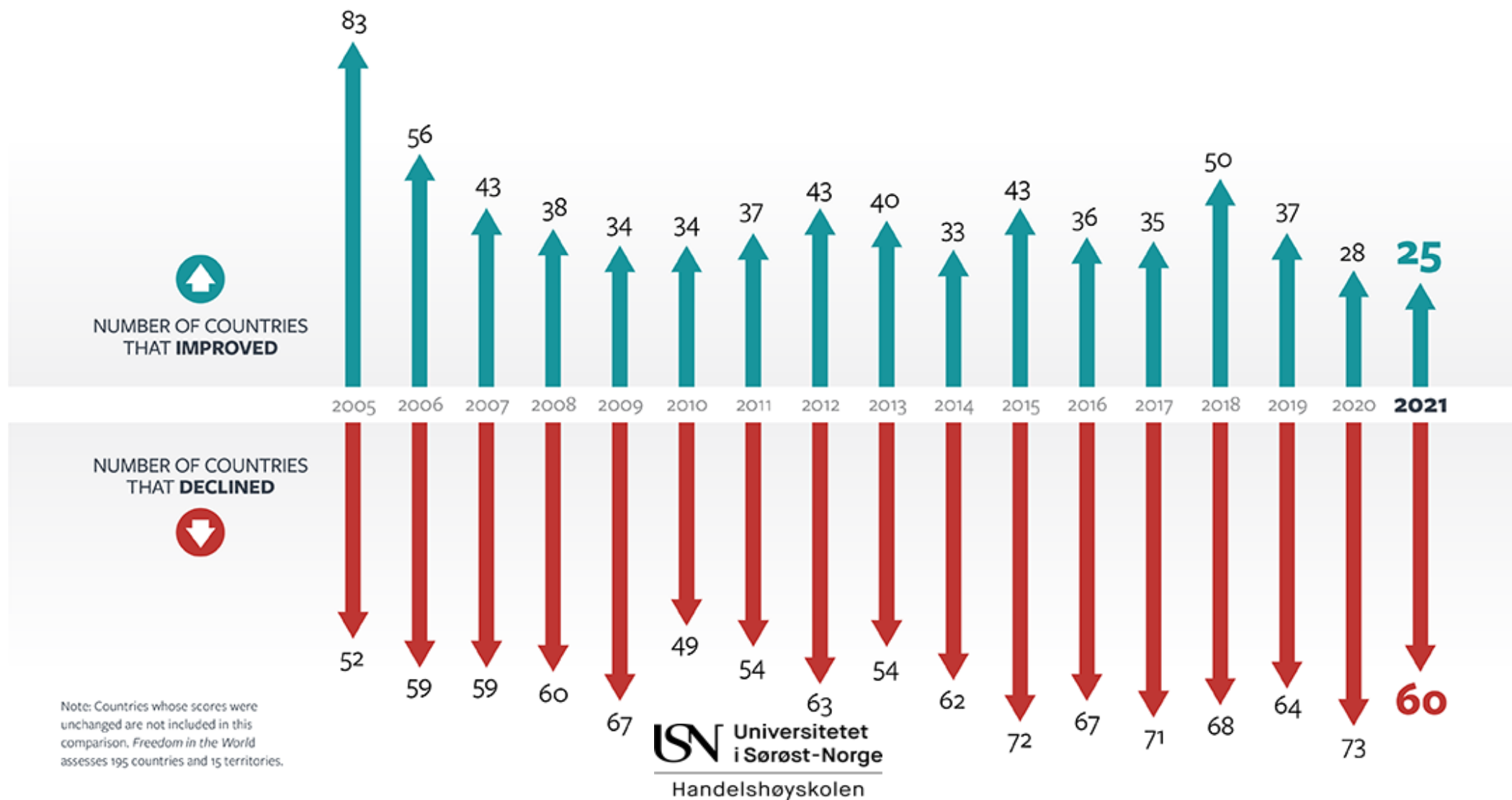
I god etterpåklokskap er det vanskelig å beskrive dem som noe annet enn grenseløst naive.

DØD OVER NITTITALLET
Ola Svenneby,
Trønderdebatt 24. februar
2022

16 Years of Democratic Decline

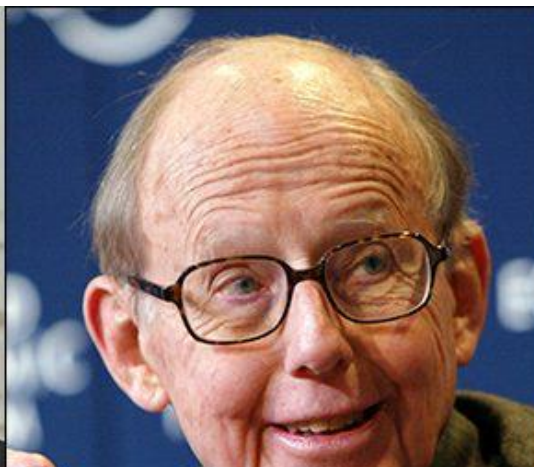
Countries with aggregate score declines in *Freedom in the World* have outnumbered those with gains every year for the past 16 years.

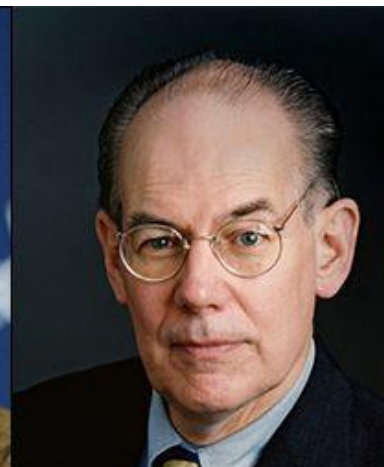
FRA 1990-TALLETS DEBATT TIL 2020-TALLETS DEBATT

FUKUYAMA:
Historiens slutt =
det liberale
demokratiet og
markedsøkonomi

HUNTINGTON:
Sivilisasjonstilhørigh
et kan hindre /
mildne konflikt, men
det vil alltid være
konflikter mellom
sivilisasjoner

MEARSHEIMER:
Stater maksimerer
makt, og stormakter
søker kontroll

Kilde: <https://www.e-ir.info/2018/04/22/huntington-vs-mearsheimer-vs-fukuyama-which-post-cold-war-thesis-is-most-accurate/>.

STATER MAKSIMERER MAKT, OG STORMAKTER SØKER KONTROLL

JOHN MEARSHEIMER:

The Tragedy of Great Power Politics (2001)

Ny-realistisk (strukturealistisk) perspektiv

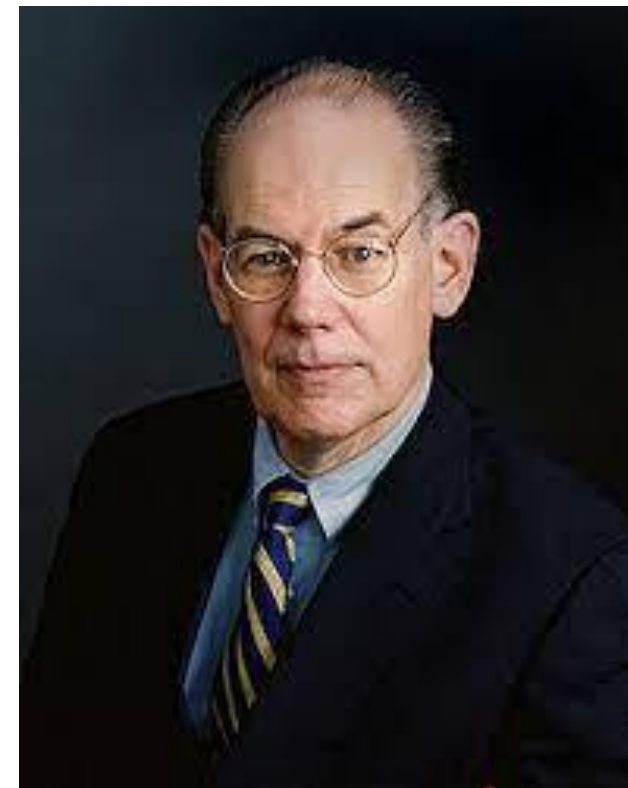
Stater maksimerer makt, heller enn balanse

Stormakter søker kontroll, og utfordrer hverandre

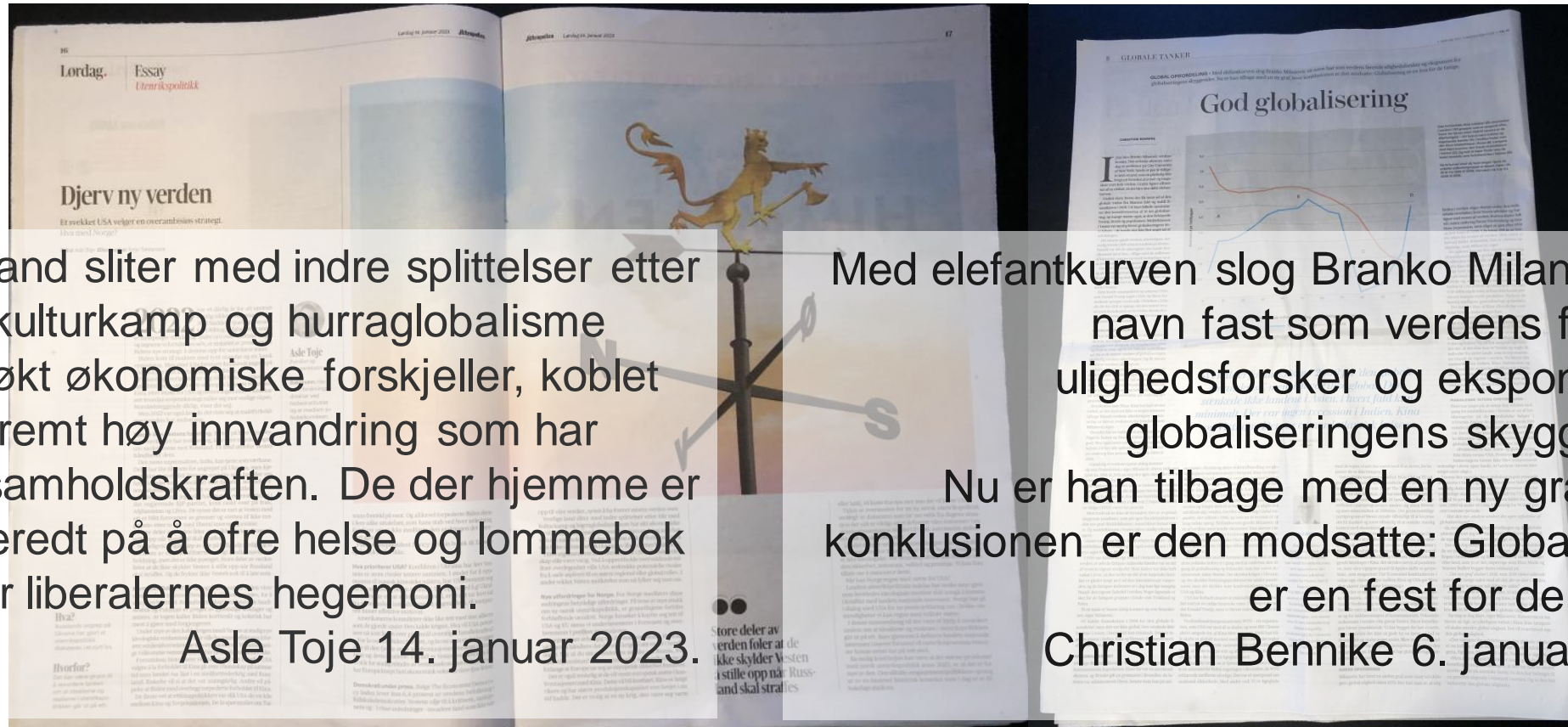
Dette skaper geopolitisk konflikt, som kan ende i krig

En stats økende makt vil gå på bekostning av en annens

= «Thykidids felle» - gjentatt av [Graham Allison](#) 2017

AKTUELL PROBLEMSTILLING ... INNLEGG I MEDIA SISTE UKER ...

Vestlige land sliter med indre splittelser etter tiår med kulturkamp og hurraglobalisme som har økt økonomiske forskjeller, koblet med ekstremt høy innvandring som har svekket samholdskraften. De der hjemme er ikke forberedt på å ofre helse og lommebok i kamp for liberalernes hegemoni.

Asle Toje 14. januar 2023.

Med elefantkurven slo Branko Milanovic sit navn fast som verdens førende ulighetsforsker og eksponent for globaliseringens skyggesider. Nu er han tilbake med en ny graf, hvor konklusjonen er den modsatte: Globalisering er en fest for de fattige. Christian Bennike 6. januar 2023.

Kilde: <https://www.aftenposten.no/meninger/kronikk/i/P4566X/djerv-ny-verden>

Kilde: <https://www.weekendavisen.dk/2023-1/samfund/god-globalisering>

Kronikk | USA

Illusjonen om en liberal verdensorden

Øyvind Østerud

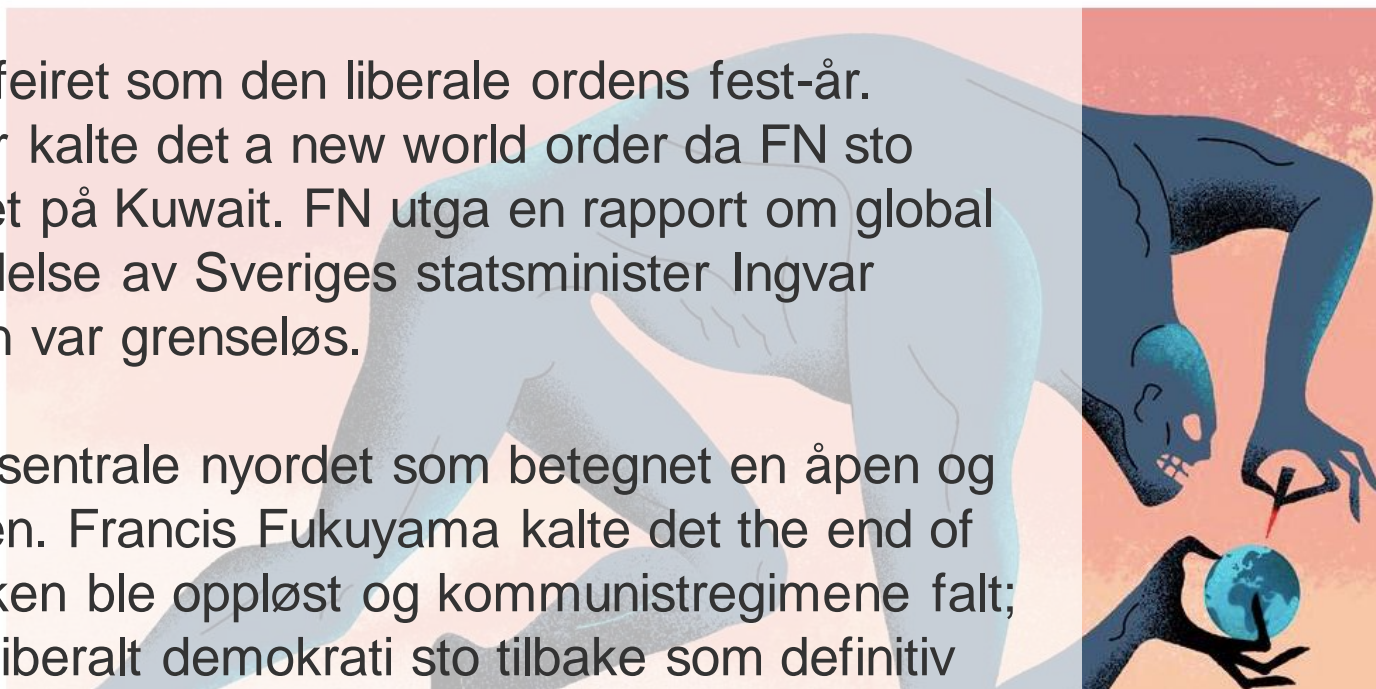
Professor i statsvitenskap, Universitetet i Oslo

28.01.2023 08:00 | Oppdatert 28.01.2023 08:39

Grenseløs optimisme

1990-årene har vært feiret som den liberale ordens fest-år. President Bush senior kalte det a new world order da FN sto sammen mot angrepet på Kuwait. FN utga en rapport om global governance under ledelse av Sveriges statsminister Ingvar Carlsson. Optimismen var grenseløs.

Globalisering var det sentrale nyordet som betegnet en åpen og samarbeidende verden. Francis Fukuyama kalte det the end of history da Sovjetblokken ble oppløst og kommunistregimene falt; markedsøkonomi og liberalt demokrati sto tilbake som definitiv seierherre.

DEMOKRATISERING VANSKELIGERE ENN NOEN GANG?

THE
ECONOMIC
JOURNAL

The Economic Journal, 133 (February), 728–760 <https://doi.org/10.1093/ej/ueac073> © The Author(s) 2022. Published by Oxford University Press on behalf of Royal Economic Society. All rights reserved. For permissions, please e-mail: journals.permissions@oup.com.
Advance Access Publication Date: 6 October 2022

JUMPING THE GUN: HOW DICTATORS GOT AHEAD OF THEIR SUBJECTS*

Jacob Gerner Hariri and Asger Mose Wingender

Economic modernisation is widely seen as a path to democracy, but the technological progress that drives modernisation also provides rulers with new means of repression. We collect data on the international diffusion of 29 repressive military technologies, and demonstrate that such technologies spread faster from Western Europe and the United States than economic development. Moreover, in a panel of all independent countries in the period 1820–2010, we show that the rapid diffusion of repressive technologies has impeded regimes.

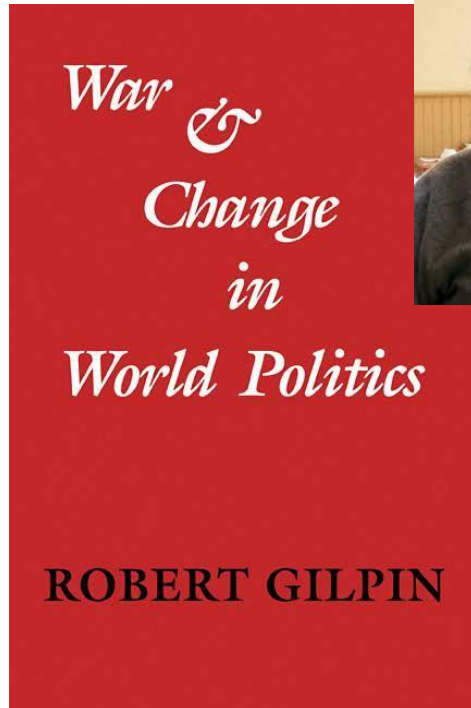
The technological progress of the past two centuries has dramatically improved living standards around the globe. In this paper, we show that technological progress has a dark side, too.

The technological progress of the past two centuries has dramatically improved living standards around the globe. In this paper, we show that technological progress has a dark side, too. Advances in military technology makes repression cheaper for incumbent rulers, allowing them to suppress pro-democracy movements more effectively and at a lower cost.

Advances in military technology makes repression cheaper for incumbent rulers, allowing them to suppress pro-democracy movements more effectively and at a lower cost.

We collect a new, comprehensive data set tracking the adoption of 29 groundbreaking military technologies in the period 1820–2010. These technologies include discrete improvement in the capacity to inflict violence. Based on these data, we first show that military technology spreads faster across borders than economic modernisation. Countries in the poorest quartile are currently less economically developed than Western Europe was two centuries ago, but they are only decades behind in terms of arms technology. Many rulers outside Western Europe (and North America) consequently gained access to powerful means of repression before

ROBERT GILPIN (1981):

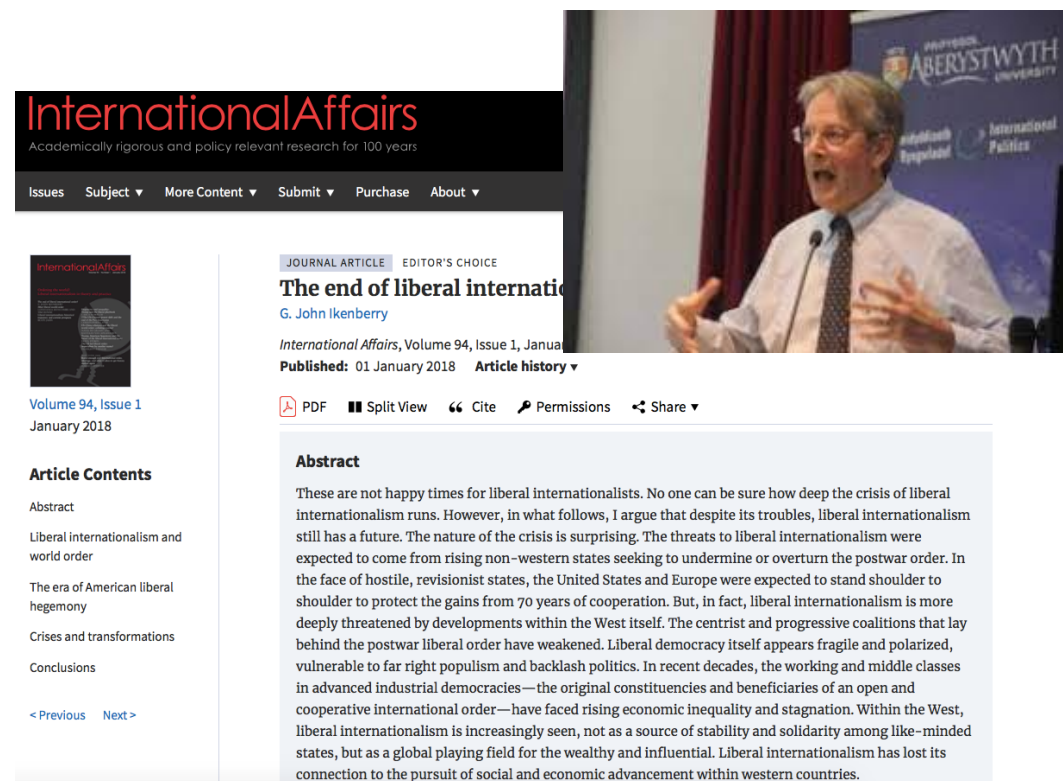
Regnes som en «myk» realist, som mente at en stats internasjonale makt best kan forstås ut fra dens økonomiske styrke og kontroll, og at det er stateres søken etter sikkerhet som former det internasjonale systemet og måten stater forholder seg til hverandre på.

Gilpin er kjent for sin hegemoniske stabilitets-teori, det vil si at det internasjonale systemet av stater er mest stabilt når det kontrolleres av en hegemon.

JOHN IKENBERRY (2018):

Forsvarer den liberale orden som ikke minst USA, men også Storbritannia tok til orde for etter andre verdenskrig (1939-45), men som i dag er under press.

Regnes som en liberal institusjonalist, som vil at USA skal ta opp igjen sitt ansvar for å etablere multilaterale avtaler om samarbeid mellom stater for en positiv økonomisk utvikling.

International Affairs
Academically rigorous and policy relevant research for 100 years

Issues Subject More Content Submit Purchase About

JOURNAL ARTICLE EDITOR'S CHOICE
The end of liberal internationalism
G. John Ikenberry

International Affairs, Volume 94, Issue 1, January 2018
Published: 01 January 2018 Article history

PDF Split View Cite Permissions Share

Abstract

These are not happy times for liberal internationalists. No one can be sure how deep the crisis of liberal internationalism runs. However, in what follows, I argue that despite its troubles, liberal internationalism still has a future. The nature of the crisis is surprising. The threats to liberal internationalism were expected to come from rising non-western states seeking to undermine or overturn the postwar order. In the face of hostile, revisionist states, the United States and Europe were expected to stand shoulder to shoulder to protect the gains from 70 years of cooperation. But, in fact, liberal internationalism is more deeply threatened by developments within the West itself. The centrist and progressive coalitions that lay behind the postwar liberal order have weakened. Liberal democracy itself appears fragile and polarized, vulnerable to far right populism and backlash politics. In recent decades, the working and middle classes in advanced industrial democracies—the original constituencies and beneficiaries of an open and cooperative international order—have faced rising economic inequality and stagnation. Within the West, liberal internationalism is increasingly seen, not as a source of stability and solidarity among like-minded states, but as a global playing field for the wealthy and influential. Liberal internationalism has lost its connection to the pursuit of social and economic advancement within western countries.

IDEALTYPER AV INTERNASJONALT SAMARBEID

